

Листопад

Святослав Гординський

Знов під ногами шарудять листки:
Вони, мов древнє золото багряне,
Нагадують душі забуті рани
І ржею зрад тавровані віки.
Що ж принесуть майбутнього роки?
Пройшли – і ще перейдуть гурагани,
Вже їм назустріч простягли каштани
Погрозливо безлисті п'ястуки.

Блаженні ті, що в мир і тишу вірять!
Вітає їх імлисте надвечір'я
У синяві будівель і дерев:

Та вмій відчути, як гряде нестримне,
І жди, аж, тинк обсіпуючи, гримне
Об мури знов сердитий левій рев!